

I medfør af Inatsisartut Forretningsorden § 37, skal jeg hermed stille følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål:

- 1. Hvornår har Naalakkersuisut tænkt sig, at stille krav om, at der skal være grønlandske skibsofficerer på broen af de selvstyreejede trawlere?**
- 2. Vi nævner ofte de levende ressourcer i vores hav som værende vores egne og dog fastholder vi vore fiskere, som passive tilskuere, derfor kunne jeg godt tænke mig, at få at vide, hvornår fiskeren bliver mere prioriteret i sit eget land og kan begynde at få tildelt kvoter?**

(Medlem af Inatsisartut Nikolaj Jeremiassen, Siumut)

Begrundelse:

Til det første spørgsmål: Samfundets midler opretholder og driver søfartsuddannelserne, og vi kan derfor kun være taknemmelige for, at disse uddannelsesinstitutioner er medvirkende til, at der kommer flere og flere grønlandske uddannede indenfor søfartsområdet, alligevel formår vi ikke at benytte os af de uddannede, som er fuldt autoriserede til søs. Jeg nægter at tro på, at de nabolande som vi ynder, at sammeligne os med, bruger de samme fremgangsmåder?

Målet er stadig, at vi skal være selvforsynende i vort land, og skatterne skulle da også gerne bidrage til vort lands økonomi.

Hvilke nationaliteter har vi egentligt talt tænkt os skal leve af havet heroppe? Kigger vi på de havgående fartøjer, så er der ikke over 20 fiskefartøjer, derudover kan man uden større besvær tælle sig til de ganske få fragt- og passagerskibe der findes lige nu og det er på dette grundlag, at jeg gerne vil have oplysninger, således at vi kan få belyst, hvornår man har tænkt sig at bruge de færdigtuddannede skibsofficerer, der gerne snart skal have synlige ansvarsopgaver, for det sker under ingen omstændigheder i dag i de uddannedes eget land .

Til det andet spørgsmål: Selvom vi tit og ofte siger at vort lands primære erhverv, fiskeriet, skal udføres af vore egne fiskere, viser det forunderligt nok det stik modsatte ved kvotetildelingerne, især når nogle af argumenterne for at tildele til udefrakommende er, at de skal lære os op; tja hvor mon vi egentlig er på vej hen? Fiskeriet er ét erhverv, der er ens for alle, hvorend vi end er og hvem end vi er – bevares – der er selvsagt små forskellige fiskemetoder, men den enkelte fisker ved dog med meget stor nøjagtighed, hvordan han skal fange fisken, hvorfor det er på tide at holde op med at krænke fiskerne og i stedet overgive dem det fulde ansvar for deres erhverv.

Jeg ønsker at mine spørgsmål besvares indenfor 10 på hinanden følgende arbejdsdage.